

Μέρα Τέταρτη

Ήταν από εκείνες τις ημέρες που ξεκινούν πολύ νωρίς το πρωί, ξέρεις ότι έχεις πολλά να δεις, πολλά να κάνεις και ταυτόχρονα νιώθεις ότι οι πιθανότητες να ξανασυμβούν όλα αυτά είναι πολύ – πολύ περιορισμένες.

Όχι μόνον διότι συμβαίνουν σχεδόν στο εκ διαμέτρου αντίθετο άκρο της υδρογείου, αλλά ακόμα και στην απίθανη περίπτωση να ξανασυμβεί, δεν θα είναι, δεν μπορεί να είναι ίδιο.

Από τις επτά το πρωί στους δρόμους και από το Δυτικό Hollywood, πάμε ανατολικά όπου η έδρα της έκθεσης του Λος Αντζελες, η οποία φιλοξενείται στο μεγαλόπρεπο συνεδριακό κτίριο της πόλης.

Ένα χώρο τεράστιο, καμωμένο στα πρότυπα της σύγχρονης αρχιτεκτονικής, με πολύ γυαλί και σίδερο, πολλές αίθουσες, ικανό να φιλοξενήσει τέτοιου μεγέθους δραστηριότητες.

Μικρότερο πάντως από τα μεγέθη που έχουμε συνηθίσει στην Φρανκφούρτη, στη Γενεύη, στο Παρίσι, στο Ντητρόιτ.

Όπως μας είπε ο Dr. Ian Robertson επικεφαλής του BMW group η έκθεση του L.A. είναι κυρίως έκθεση πελατών, υποψηφίων αγοραστών. Αν η Καλιφόρνια ήταν ανεξάρτητο κράτος, θα ήταν η 5η ισχυρότερη αγορά του κόσμου. Για αυτό και η ύπαρξη του auto show.

Αν έπρεπε

να χαρακτηρίσω με λίγες λέξεις το φετινό σαλόνι του L.A. θα μιλούσα για Γερμανικό θρίαμβο. Οι τέσσερις Γερμανοί, Audi, BMW, Mercedes, Porsche κυριάρχησαν καθολικά. Η παρουσία των εκπροσώπων του τύπου ήταν σχεδόν διπλάσια απ' ότι τα Αμερικάνικα περίπτερα, π.χ. της Chrysler όπου ο CEO του brand, Alistair Gardner, ανέβηκε με άνεση επί σκηνής έκανε την ιστορική αναδρομή του μοντέλου που έχει τις ρίζες του στη δεκαετία του '50 και παρουσιάζοντας το 300 S αναρωτήθηκε γιατί ο κόσμος να πληρώσει παραπάνω χρήματα για να αγοράσει τα ίδιες παροχές, λοξοκοιτώντας βέβαια, κατά Γερμανία μεριά.

Κάποιους θα έπεισε, κάποιους όχι. Οι Αμερικανοί όμως, που έχουν την οικονομική δυνατότητα και ίσως το αντίστοιχο γούστο, είναι βέβαιο ότι θα στραφούν ανατολικά, Ευρωπαϊκά και ειδικότερα Γερμανικά.

...πριν την αποκάλυψη

Υποθέτω ότι για κάποιους Αμερικάνους είναι ένα πρόβλημα αυτό. Σχεδόν έναν αιώνα μετά τον πρώτο Μεγάλο πόλεμο και 67 χρόνια μετά τον δεύτερο οι ηττημένοι Γερμανοί επιστρέφουν και σίγουρα δεν αλώνουν την Αμερικάνικη αγορά με την μάζα των πωλήσεων αλλά με την τεχνολογία τους και την ποιότητα τους.

Αυτό που αντιλαμβανόμαι δε προσωπικά, από αυτή την κατάσταση, είναι ότι δεν ζούμε κάτι σαν επανάληψη των Αρδενών. Δεν είναι μια απέλπιδα, χειμωνιάτικη αντεπίθεση, αλλά μια άριστα ενορχηστρωμένη, στοχευμένη, σε υψηλό επίπεδο απόβαση, με σκοπό να δείξει διακριτικά μεν αλλά έντονα και εύστοχα ότι τεχνολογικά είναι ηγέτες. “Δεν έχουμε τα δισεκατομμύρια να φτιάξουμε τη δική μας NASA, (ας μην ξεχνούμε ότι ο von Braun, που σας «έστησε το μαγαζί» δικό μας παιδί ήταν) αλλά με όσα έχουμε, σας δείχνουμε το δρόμο.” Κάπως έτσι, φαντάζομαι, το σκέφτονται.

Black Pearl ! Ο κιθαρίστας των Metallica, James Hetfield, είχε την επιθυμία να παραλλάξει μια Jaguar του 1948. Με ύψος ιδιαί

τερο που παραπέμπει σε σχεδιαστικές αντιλήψεις του μεσοπολέμου και κινητήρα Ford V8 ισχύος 375 ίππων.

Από τους υπόλοιπους

Ευρωπαίους παρούσα μόνον η Fiat, ένεκα και της εξαγοράς της Chrysler, για αυτό και τα περιπτερά τους, ήταν όμορα. Οι Φραντσέζοι ολοκληρωτικά απόντες, οι Ιάπωνες όμως και οι Κορεάτες δυναμικοί και παρόντες.

Επίσης άλλο ένα ενδιαφέρον στοιχείο είναι ένας τρόπος τινά διχασμός, μια πόλωση. Από την μια η τάση για οχήματα μηδενικών ρύπων, από την άλλη ατελείωτα κυβικά και περισσευούμενη ισχύς. Η BMW αποτελεί ένα καλό παράδειγμα. Από την μια το i3 και από την άλλη, τα νέα X5 M και X6 M, με 570 ίππους!

The duality of the mobility! Η δυαδικότητα της αυτοκίνησης με λίγες λέξεις, που την εισέπραξα με το γνωστό ξεποδιάρισμα από περίπτερο σε περίπτερο, συναντώντας ενίοτε τους εργαζόμενους στα τμήματα επικοινωνίας των εργοστασίων που έχεις γνωρίσει στις αποστολές, ανταλλάσσοντας λίγες κουβέντες και εισπνέοντας τον φρέσκο αέρα της παγκόσμιας αυτοκίνησης.

λατρεία για τα Μεγάλα pick up εκεί. Δικαιολογημένη

Με όσες δυνάμεις

είχαν απομείνει, μια βόλτα στη λεωφόρο του Hollywood, ήταν περίπου επιβεβλημένη. Σε αυτό το πανηγύρι που στη πέφτουν πιο έντονα από ότι οι εύζωνοι στα Βλάχικα (της Βούλας), για κάθε τι, κυρίως για τούρ ανά την πόλη.

Συγκάτοικοι στην ίδια λεωφόρο, πάμπλουτοι, άστεγοι που κοιμούνται στα πεζοδρόμια, τουρίστες, αλλά και διάφοροι Spiderman, Catwoman, Μπομπ σφούγγαροι, Μέρυλιν, θαυματοποιοί, που ντύνονται στα στενά προς άγραν της πρασινάδας του δολαρίου.

